

15. møde.

Torsdag den 24. januar kl. 13.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Fra medlem af folketinget *Nyborg*, der har haft orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 28. januar atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Tandrup Jensens*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om banker og sparekasser.

(Lovforslaget (nr. 22) findes i tillæg A. sp. 275, fremsættelsen i tidenden sp. 146).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erling Jensen (S):

Socialdemokratiet er interesseret i en modernisering af dansk erhvervslovgivning, en modernisering, som dels ajourfører lovgivningen, så den til stadighed svarer til den udvikling, der sker i erhvervslivet, dels lever op til vores synspunkter om åbenhed, offentlighed, medarbejderindflydelse og samfundskontakt inden for erhvervslivet.

Dette er kommet til udtryk i den socialdemokratiske mindretalsregerings lovforslag om ny fondsbørslov, aktieselskabslov og anpartslov, der alle er gennemført.

Det forslag til bank- og sparekasselov, der nu er fremsat, er i den grad i overensstemmelse med de planer og forarbejder, den tidligere regering havde, at vi kan tilsige dette lovforslag en overordentlig positiv behandling, dog med det forbehold, at den samfundsrepræsentation, som vi anså for en naturlig udvikling af samvirket mellem pengeinstitutter og samfund, finder sin naturlige plads i den endelige lov.

Vi er af den opfattelse, at denne samfundsrepræsentation er en enkel, men god og naturlig måde at skabe tættere samvirke

mellem pengeinstitutterne, der jo har en anden og yderligere funktion end blot den at være almindeligt erhvervsliv, og så det samfund, hvis situation pengeinstitutternes virke både påvirkes af og selv påvirker.

Når vi kan tilslutte os forslaget til bank- og sparekasselov, er hovedsynspunktet hos os det lighedsprincip, der stiller samme krav og giver samme rettigheder til pengeinstitutterne uanset disses organisationsform. Det betyder, at sparekasserne fremtidig får de samme muligheder for at tilgodese låntagernes interesser, også erhvervslåntagernes.

Det er vor opfattelse, at dette vil vise sig at være til gavn for forbrugerne. Der bliver herigennem en væsentlig større konkurrence blandt pengeinstitutterne, og forbrugerne — hvad enten det er erhvervslivet eller den private forbruger — vil i en normal situation opnå flere og mere varierede muligheder, hvad enten de optræder som indskydere eller som låntagere. Samtidig vil man kunne skabe en bedre lokal dækning uden en udvidelse af antallet af pengeinstitutternes filialer.

Vi er enige i, at denne lighedstankes gennemførelse også bør omfatte medarbejderrepræsentationen, således at der nu også i sparekasserne, hvis medarbejderne ønsker det, kan indvælges 2 repræsentanter for dem, når sparekasserne har et medarbejdertal på mindst 50. Vi finder det vigtigt at udvide den medarbejderrepræsentation, der i dag gælder for aktieselskaberne og dermed for bankerne, og som gælder for vore anpartselskaber, til i meget nær fremtid også at omfatte alle de andre upersonlige selskabsformer.

Men netop fordi lighedstanken er brugt her, forekommer det os dobbelt uforståeligt, at man ikke har kunnet finde anvendelse for lighedsbegrebet ved en overførelse af sparekassernes mangeårige system med samfundsrepræsentation på banker. Jeg er derfor nødt til at spørge handelsministeren: er handelsministeren af den opfattelse, at samfundsrepræsentationen har virket så dårligt, at man ikke ønsker at lade den omfatte bankerne, selv om den bibeholdes for sparekassernes vedkommende, eller hvilke helt specielle årsager foreligger der ellers for regeringen til at anse en samfundsrepræsentation for rigtig og nødvendig for sparekasserne, men ikke for bankerne? Jeg skal endnu